

Απόηχοι από τη Συνάντηση του Τμ. Κατασκηνώσεων στην Καρύταινα, 14-16/02/2003

.... Για άλλη μια φορά μακαρίζουμε εαυτούς για αυτά που βιώσαμε και μία πληρότητα μας κυριεύει αφού μπορέσαμε να μπούμε στην καρδιά της φύσης και της ιστορίας. Ο λόγος για την Καρύταινα «**Το Τολέδο της Ελλάδας**» κατά τον **Καζαντζάκη**.

70 Στελέχη απ' όλη την Ελλάδα, μάθαμε και ζήσαμε την ιστορία της αρχαίας Βρένθης. Συναντήσαμε τον Ντε Μπρυγιέρ – τον 1ο Φράγκο που έφτασε στην Καρύταινα – και την Ισαβέλλα των Βιλαρδουίνων μέσα από τη βραδινή **ψυχαγωγία** και το **Νυχτερινό Μεγάλο Παιχνίδι**.

Ακολουθήσαμε τους Παλαιολόγους και τις τούρκικες ορδές και φτάσαμε στο Κάστρο για να συναντήσουμε τον Γέρο του Μοριά μέσα από το **Μεγάλο Παιχνίδι πόλης**.

Κινηθήκαμε στους ρέοντες μονόδρομους του **Λούσιου και του Αλφειού** κάνοντας **rafting**, θέλοντας έτσι να δαμάσουμε τους «υγρούς θεούς». Η ανάγκη να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας μέσα από νέες εμπειρίες και κρυφές ικανότητες, το πνεύμα της ομαδικότητας και η αξία της συνεργασίας μας παρασύρουν στα ορμητικά νερά. Οι πρώτες κουπιές πέφτουν. Τα πρώτα γρήγορα περάσματα είναι η εισαγωγή, το μουσικό θέμα είναι μεγάλο, το κρεσέντο βρίσκεται κοντά στο τέλος... Το νερό τρέχει γρήγορα, εμείς το ξεπερνάμε και οι γήινες φιγούρες κάθε όχθης εξαφανίζονται απίστευτα γοργά προς τα πίσω...

Η ταινία δράσης και περιπέτειας συνεχίζεται για να σταματήσει για λίγο στη Στεμνίτσα που φαντάζει πιο μεγαλόπρεπη, σκεπασμένη από το απαλό χιόνι. Λίγα χιλιόμετρα ακόμη και μπροστά μας φαίνεται η Δημητσάνα, κτισμένη σε δύο λόφους. Τα καστρόμορφα κτίσματά της μας γοητεύουν. Παίρνουμε το δρόμο για το **Υπαιθριο Μουσείο Υδροκίνησης**, ενώ οι νιφάδες του χιονιού χορεύουν ακατάπαυστα. Μαθαίνουμε για την παραδοσιακή τεχνολογία και την προβιομηχανική κληρονομιά του τόπου μας με τη βοήθεια οπτικοακουστικού υλικού. Συνειδητοποιούμε για άλλη μια φορά πως «Ζωτικότερον γης, ύδωρ» όπως είπε ο Αριστοτέλης. Ρήση που ήταν και η Κεντρική Ιδέα της Συνάντησής μας.

Πριν πάρουμε το δρόμο του γυρισμού επισκεφθήκαμε και ξεναγηθήκαμε στη **Βιβλιοθήκη της Δημητσάνας** που λειτουργήσε Κυριακή ειδικά για μας, ύστερα από συνεννόηση με τη Δημοτική Αρχή. Σίγουρα για πολύ καιρό τα μάτια της ψυχής μας θα βλέπουν το υποβλητικό τοπίο.

Τα αυτιά μας θα ακούνε τον παφλασμό του νερού και ο νους μας θα τρέχει σε στιγμές εθνικής παλιγγενεσίας και αίγλης.